

Forslag til folketingsbeslutning om uforstandig brug af statens midler til u-landsbistand [af Svend Andersen (Rosk. a.) (FP) og Glensgård (FP)].

(Beslutningsforslag nr. B 32. Fremsat 27/10 78).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Christophersen):

Det er minister Lise Østergaard, der har fremsendt de pågældende aktstykker til finansudvalget, men da ministeren befinder sig i Afrika for øjeblikket, og da man i dag har debatten om dette forslag til folketingsbeslutning, skal jeg gøre nogle bemærkninger til forslaget.

Fremskridtspartiet har i finansudvalget benyttet sig af den traditionelle adgang, der har været til at sige, at man godt ville have et antal aktstykker ned i folketingsalen, og fremskridtspartiet har derfor fremsat dette forslag til folketingsbeslutning. Indholdet af det er jo, at vi her i salen skal tage stilling til 16 konkrete finansudvalgsansøgninger om udviklingsbistand. Forslaget til folketingsbeslutning går ud på, at den bistand skal man ikke give.

Jeg vil godt indlede med at fastslå – det kan næppe undre forslagsstillerne – at regeringen selvsagt ikke kan tilslutte sig fremskridtspartiets forslag. Jeg må egentlig også sige, at jeg har lidt svært ved at se den dybere mening med den særlige måde at gå frem på her, for i realiteten sinker forslaget jo blot gennemførelsen af bistanden. I en række tilfælde er det en forsinkelse, som vil være til skade for modtagerne i udviklingslandene, fordi nogle af de pågældende aktstykker vedrører bistand til befolkninger, der er i en katastrofeagtig situation.

Mens man i en række andre tilfælde har bragt aktstykker fra finansudvalget ned i folketingsalen med den begrundelse, at spørgsmålet var for principielt eller for omfattende til, at man alene ville gennemføre det i form af et aktstykke, og at man derfor ønskede et egentligt lovgrundlag, så har vi jo her med sager at gøre, som allerede har et lovgrundlag, og vi har med sager at gøre, der er tilrettelagt på grundlag af nogle principper, der allerede er lovfæstet. Herved adskiller denne

fremgangsmåde sig fra den fremgangsmåde, der har været anvendt i en række andre tilfælde. Også dette kan give anledning til at undre sig over forslaget. Det bevillingsmæssige grundlag for de 16 aktstykker finder vi stort set uændret i finansloven. Det vil sige, at realitetsindholdet af en række af aktstykkerne har man allerede taget stilling til i forbindelse med finanslovens gennemførelse tidligere på året. Og for så vidt angår de principper, der ligger til grund, ja, så har man jo dels taget stilling til dem i forbindelse med gennemførelsen af den grundlæggende lovgivning om dansk udviklingsbistand, dels taget stilling til dem ved de debatter, der har været i folketetingen med regelmæssige mellemrum, senest for et halvt års tid siden, hvor et stort flertal her i salen har bekræftet de principper, som aktstykkerne i vid udstrækning er baseret på. Det er altså aktstykker, der har deres bevillingsmæssige grundlag i orden. Der er ikke, som man har villet fremstille det, tale om, at regeringen nu præsenterer en ny millionregning for skatteborgerne til u-landshjælp. Der er alene tale om penge, som dette folketing for 7-8 måneder siden ved finanslovsforslagets gennemførelse vedtog at stille til disposition for disse formål, og der er tale om formål, hvis principper tidligere er godkendt.

Men vel, der er altså denne mangeårige tradition for, at man fra finansudvalget kan bringe ting herved. Det er sådan set ikke regeringens anliggende, men jeg har bare her givet udtryk for en forundring over, at man ville forsinke sagerne, selv om det måtte stå forslagsstillerne klart, hvordan resultatet ville blive af denne behandling.

Efter disse indledende bemærkninger skal jeg beskæftige mig med de 16 konkrete sager, der er tale om. De vedrører i alt anvendelsen af 413,6 mill. kr. til en række forskellige u-landsformål. Jeg skal ikke her gå i enkeltheder med alle 16 aktstykker, for man kan sige, at de naturligt falder i 3 forskellige hovedgrupper.

Der er først 4 af de fremlagte sager, som vedrører det, vi kalder humanitær bistand, dvs. bistandssager, hvor der er et akut behov for, at der ydes øjeblikkelig hjælp til mennesker i en nødsituation. Det er her, vi først og fremmest kommer ud for en forsinkelse, som kan være af betydning, og som kan være